

ЗАШТО НАС БОГ КАЖЊАВА ЗБОГ ОНОГА ШТО НАМ ЈЕ ВЕЋ ОДРЕДИО?

لماذا يعاقبنا الله على ما قد كتب علينا؟

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:

Амра Дацић

Рецензија:

Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة دانتسيث

مراجعة: يوفانوفيتس ليوبيتسا

Зашто нас Бог кажњава због онога што нам је већ одредио?

Кажњавање и оно што је записано

Неки сумњивци кажу: „Ако је Узвишени Бог све записао и то да ћемо да чинимо зло, зашто нас онда кажњава због онога што нам је прописао?“

Одговор је јасан: Божје претходно знање које је записано није било спуштено на Земљу због присиле на чињење добра или зла, како бисмо потегли ово питање. Божје претходно знање и оно што је записано не присиљава нас да чинимо одређене ствари, него је то Божје претходно знање које има својство откривања онога шта ћемо да радимо нашом слободном вољом, а не својство промене наших дела. Сваки човек у потпуности осећа да у потпуности управља својом слободном вољом. Сведок

томе су сви мишићи, који се покрећу вољом, а који се налазе у нашем телу и који раде по нашој вољи (Божјим хтењем). Мишићи који не раде сходно нашој вољи су они мишићи у чије усмерење човек нема приступа, као што су срчани и желучани мишићи. Због тога за деловање ових мишића нема ни награде, а ни казне. Ако знаш да ће неки човек да уради неко добро или лоше дело, да ли твоје знање о томе утиче на то шта ће та особа да учини? Такође, ако, на пример, учиниш добро дело и нека особа запише да си учинио добро дело, да ли ико паметан онда каже: „То писање те присилило да учиниш добро дело?“ Напротив. Записивање те особе није ништа друго осим бележење онога шта си урадио. Тако и оно што је Бог записао није ништа друго осим бележење онога шта ћеш да урадиш по свом избору. И не постоји никаква разлика између бележења онога шта ћеш

да урадиш, пре него се то догоди, и бележења онога шта си урадио, након што се то већ догодило. Разлика постоји само између Божјег свеопштег, свеобухватног предзнања и човековог осредњег и ограниченог знања.

Размисли мало о искусном професору који познаје стање својих ученика. Ако би пре испита у свом роковнику записао имена оних који ће да прођу и имена оних који ће да падну на испиту, да ли би ученик који је пао имао право да дође и да му каже: „Професоре, ви сте у свом роковнику записали да ћу ја да паднем на испиту, па сам пао.“ На то би му професор одговорио: „Немој моју прецизност процене и познавања стања ученика да узимаш за разлог твоје равнодушности и лењости. Ја сам знао какво је твоје стање па сам предодредио твој резултат. Али то сазнање није те присиљавало на твој одговор на испиту,

него си ти одговорио својом вољом. Ја сам знао какво је твоје стање, па сам тачно предодредио, а моје знање је претходило времену догађања.“

Сумњивац ће некад да се запита говорећи: „Ако је Бог знао да ћу ја да учиним лоше дело, зашто ми није забранио да га урадим?“

Одговор је:

Да овај уображенко зна истину о својој молби, одустао би од те молбе и спознао би апсурдност свога предлога који је изнео пред својим Мудрим Створитељем. Онај ко је поставио ово питање жели да га Узвишени Бог обавести о чињењу добра и зла. То би значило да Узвишени Бог ускрати човеку најважније карактеристике, а то је карактеристика воље којом сваки човек чини оно што жели. Ако би Узвишени Бог присилио човека да чини добра дела, а да остави

лоша, то би, онда, означавало: ускраћивање слободне воље и слободног избора, што би човека претворило у машину која се покреће без своје воље или одредбе. Узвишени Бог почастио је човека поклањајући му слободну вољу и слободу избора. Узвишени Бог зна шта ће створења да ураде, само Он не жели да нас кажњава за оно што зна о нама, него Он жели да награда или казна буду након периода у којем би дошло до изражаја деловање, о чему би сведочили: Земља, анђели, звери, људи и џинни, а човеку не би преостајао ниједан начин да то занегира. Да ли неверник данас може да занегира да чини своја дела без слободне воље?! Да ли неверник може да негира знање Створитеља о ономе што је створио?

„А како и не би знао Онај Који ствара, Онај Који све потанко зна, Који је о свему обавештен.“ (Кур'ан, 67:14)

„Он зна погледе који криомице у оно што је забрањено гледају, а и оно што груди крију.“ (Кур'ан, 40:19)

„Ако се ти гласно молиш, па, Он зна и шта другом тајно кажеш и шта само помислиш.“ (Кур'ан, 20:7)

Шта нам преостаје ако се инације не покоре након што се појави јасна истина. Узвишени Бог је казао Мухаммеду, нека су Божији благослов и мир над њим:

„Ти си дужан само да обзнаниш.“ (Кур'ан, 42:42)

„Ти, доиста, не можеш упутити на прави пут онога кога ти желиш да упутиш - Аллах указује на прави пут ономе коме Он хоће.“ (Кур'ан, 28:56)

Они ће да попусте говорећи: „Ако Бог упућује онога кога хоће, зашто нас кажњава кад нас је у заблуди оставио?“

Да су они који су скренули са правог пута размислили о Божијим одломцима, пронашли би јасни и очигледни одговор. Знали би да нико нема власти над својим Господаром, и да то значи: Он је Бог, чини оно што Он хоће, а не оно што неко други хоће. Он упућује на прави пут онога кога Он хоће, а у заблуди оставља онога кога Он хоће. Али наш Господар је Праведан, Мудар и упутиће само онога ко чини оно чиме заслужује Упуту.

Узвишени Бог је казао:

„А оне који су на правом путу Он ће и даље водити.“ (Кур'ан, 47:17)

„Оне који се буду због Нас борили, Ми ћемо, сигурно, путевима који нама воде упутити.“ (Кур'ан, 29:69)

Божија је воља праведна и оставља у заблуди само онога ко заслужује да у заблуди буде остављен.

Узвишени Бог је казао:

**„И кад они скренуше у страну -
Аллах учини да срца њихова у страну
скрену.“ (Кур'ан, 61:5)**

